

**СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ РОСЛИНИ СТЕФАНОТІС МЕТОДОМ
АНКЕТНОГО ОПИТУВАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ
GOOGLE-ФОРМ**

Єгоркіна Д. М., Король В. В., Новосел О. М.
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
yegorkina2000@gmail.com

Вступ. Рослини – це живі організми, що використовують сонячну енергію, перетворюючи її у корисні для себе речовини. Вони поглинають вуглекислий газ, а виділяють кисень, який усім нам так потрібен. Попит на кімнатні рослини збільшується з кожним днем і марно, бо навіть маленький горщик з квітучою рослиною здатен зробити приміщення більш красивим і свіжим. Квіти дуже корисні для людей: вони покращують настрій, самопочуття, забезпечують спокійний та міцний сон. Кімнатна квітуча рослина стефанотіс рясноквітучий (*Stephanotis floribunda* Brongn.) або мадагаскарський жасмін – вічнозелена ліана, яка належить до родини Ластівневі (*Asclepiadaceae*), дуже відома на Мадагаскарі, в Японії, Китаї та поступово набирає свою популярність в Україні. Назва рослини «*stephanotis*» походить від двох грецьких слів, які у перекладі означають «корона» та «вухо» або «віночок із вушок». Це вказує на незвичне розміщення тичинок п'ятипелюсткової квітки у формі вуха. Вона часто є невід'ємним елементом на весіллях як прикраса нареченої, тому також можна зустріти іншу назву цієї рослини – «квітка нареченої». У природних умовах ліани можуть досягати аж 6 метрів заввишки, а кімнатні культури – до 1 метра. Квітне стефанотіс близько 10 місяців на рік.

Мета дослідження. За допомогою Google-форм проведено анкетне опитування, яке включає запитання щодо ставлення здобувачів вищої освіти до дисципліни Фармакогнозія, їх бажання до вирощування кімнатних рослин, у тому числі й стефанотісу рясноквітучого та загальне ознайомлення студентів із цією екзотичною рослиною з метою розширення своїх фармакогностичних знань.

Матеріали та методи. Дане соціологічне дослідження було проведено з використанням методу анкетного опитування за допомогою Google-форм. В опитуванні взяли участь 26 студентів 2 курсу, що здобувають освіту за спеціальністю 226 Фармація, промислова фармація. Методи пошуку інформації про рослину стефанотіс включали такі елементи як електронний пошук наукових статей, пошук за посиланнями та відстежування цитат про стефанотіс за ключовими словами.

Отримані результати. Аналіз отриманих відповідей на 4 поставлених запитання, які надали 26 респондентів, має такі результати у межах (максимально – 100%, мінімально – 0%):

1. Чи подобається Вам дисципліна «Фармакогнозія»? Респондентам було запропоновано 2 варіанти відповідей з вибором 1. 76,9 % відповіли «так», 23,1 % – «ні» (рис. 1).

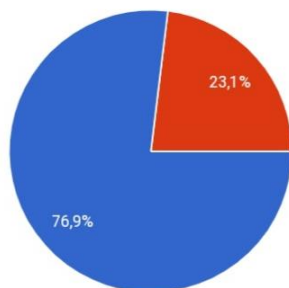

Рис. 1. Діаграма відповідей респондентів на перше питання анкети.

2. Чи багато у Вас кімнатних рослин? Респондентам було запропоновано 3 варіанти відповідей з вибором 1. 76,9 % опитуваних відповіли, що вирощують більше, ніж 5 рослин, 15,4 % – менше 5 рослин та 7,7 % – зовсім не займаються вирощуванням рослини вдома (рис. 2).

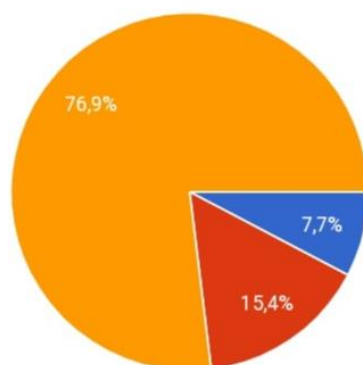

Рис. 2. Діаграма відповідей респондентів на друге питання анкети.

3. Що таке стефанотіс? Респондентам також було запропоновано 2 варіанти відповідей з вибором 1. 92,3 % респондентів ніколи не чули про стефанотіс (до проходження опитування), лише 7,7 % мали уявлення про цю рослину (рис. 3).

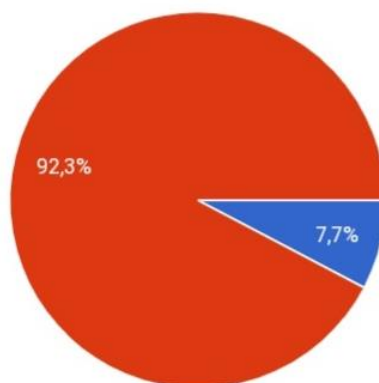

Рис. 3. Діаграма відповідей респондентів на третє питання анкети.

4. Інші назви рослини стефанотісу. Респондентам було запропоновано 4 варіанти відповідей з вибором 2. Назву «віночок із вушок» обрали 34,6 % опитаних, «ведмеже вушко» – 11,5 %, «мадагаскарський жасмін» – 88,5 %, «китайський жасмін» – 23,1 % (рис. 4).

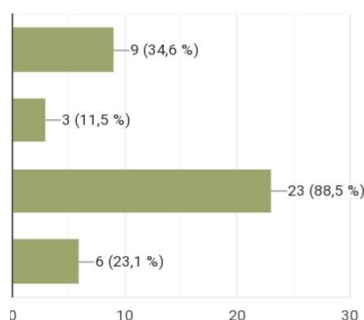

Рис. 4. Діаграма відповідей респондентів на четверте питання анкети.

Висновки. Таким чином, у даному анкетному опитуванні були розглянуті питання щодо ставлення студентів до дисципліни «Фармакогнозія» та загальних відомостей про рослину родини Ластівневі – стефанотіс рясноквітучий. Підсумовуючи результати опитування, можна зробити висновок, що більшість респондентів (76,9 %) дуже зацікавлені дисципліною «Фармакогнозія» та мають бажання дізнаватися нове про рослини та вирощувати їх у домашніх умовах; 88,5 % і 34,6 % респондентів дуже уважно ознайомилися з описанням анкети та змогли обрати інші правильні назви стефанотісу – мадагаскарський жасмін і «віночок із вушок» відповідно; 92,3 % респондентів до проходження анкетного опитування ніколи не чули про стефанотіс рясноквітучий, що свідчить про те, що в нашій країні рослина ще не встигла набрати значної популярності, але 7,7 % опитаних все ж таки чули про неї раніше, а отже, цілком можливо, що зовсім скоро, стефанотіс стане більш широковідомою рослиною та буде дарувати нам радість своїм неперевершеним ароматом та цвітінням.

ВИВЧЕННЯ ПРОТИЗАПАЛЬНОЇ ДІЇ ЕКСТРАКТУ ГРИБІВ ЛИСИЧКИ ЗВИЧАЙНОЇ (*CANTHARELLUS CIBARIUS*) В ЕКСПЕРИМЕНТІ

Єрмоленко Т.І., Паутіна О.І.

Харківський національний медичний університет, Харків, Україна

ti.yermolenko@knu.edu.ua

Вступ. В сучасному світі для лікування різноманітних захворювань використовується велика кількість лікарських засобів, які розрізняються як по ефективності, так і по спектру небажаних реакцій. Актуальним рішенням на сьогодні є використання препаратів природнього походження та більш безпечні. Однією з альтернатив синтетичним фармакологічним засобам вважається фунгітерапія – наука про лікування грибами. Різні країни світу використовують у традиційній медицині більш ніж 100 різновидів грибів, переважно базидіоміцетів, до числа яких також відноситься лисичка звичайна (*Cantharellus cibarius*). На теперішній час вивчено багато фармакологічних властивостей грибів: протипухлинна, противірусна, імуномодельююча, антиоксидативна та інші, які вони мають завдяки широкому спектру біологічно-активних речовин різної хімічної будови. Але багато ще не вивчено, тому пошук нових фармакологічних властивостей грибів залишається перспективним напрямком роботи для науковців.

Метою дослідження. Було проведено теоретично-експериментальне обґрунтування наявності протизапальної дії екстракту водно-спиртового грибів лисичок звичайних (*Cantharellus cibarius*).

Матеріали та методи. Вивчення протизапальних властивостей проводились на моделі гострого асептичного запалення, що викликає виражену набряклість в місці локалізації запального агенту. Досліди проводили на 24 білих щурах-самицях масою 170-210 г. Експериментальні тварини були розподілені на 4 групи: 1 група – інтактні (n = 6); 2 група – патологія (n = 6); 3 група – тварини, які отримували лікування екстракт лисичок звичайних (n = 6); 4 група – тварини, які отримували референс-препарат. Запальну реакцію викликали введенням розчинів флогогенів: 0,1 мл 1% водного розчину карагеніну та 0,1 мл 0,5% водного розчину трипсину в задню кінцівку тварин дослідної та контрольної груп. Досліджуваний засіб та препарат порівняння диклофенак-натрій вводили внутрішньошлунково за 30 хв до індукції больової реакції. Контрольна група тварин отримувала еквівалентну кількість